

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus II. Scena 4

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](#)

ares facito, quorum sit eonsans benevolentia & fides explorata : quiq; non tantum in prosperis tibi adulentur, sed etiam in adversis rebus te non destituant. Hæc sunt, de quibus nostrâ voce te moneri licuit: quæ p; tu exitu ipso vera esse deprehendes.

DIONYS. Gratiam habeo, senex doctissime, pro tam salutaribus admonitionibus tuis. Operamq; dabo ut secundum illas negotia regni deinceps administrerentur. Nam si jamdudum res nostræ aulicæ ita, ut tu vis, comparatae fuissent : melius nobiscum actum fuisset. Quod vero negleatum est hactenus, id in posterum summa cura sarcetur, ac monitis tuis satisfiet. Nunc amabo, mi Plato, ad prandium vento mecum.

PLATO: Fiet, Rex, quod imperasti,

Actus II. Scena 4.

SYMMACHUS CIVIS, HYBIRISTES
Consiliarius.

E òne rem inter homines nunc redisse, ut si quis mutuum quid dederit:

D pro

proprio fiat perditum? cùm repeatas
enim, ex amico iniamicum beneficio effi-
cis tuo. Si magis exigere cupias, duarum
terum exoritur optio: ut vel illud perdas,
quod credideris: vel illum amittas ami-
cum. Quod mihi nunc usu venit. Nam
civis quidam, cui pecuniā mutuō dedi,
diem solutionis odioē extrahit: ut bona
cum gratia creditum ab eo recipere non
possim: Sed necessitas imponatur regem
per libellum supplicem adeundi, ut pro
imperiō debitorem meū cogat ad sol-
vendū. Sed quis contra me hīc fert
gradum? Regis videtur esse consiliarius,
per quem commode querelā mēam ad
ipsum regēm defēram. Adibo, & allo-
quār hominem. Salve bone vir.

H Y B R I S T E S Quid est? quid vistibi?
S Y M M A C H U S: Literas fero, quas regi Di-
onysio per te, nisi grave est, reddi velim.

H Y B R I S T E S. Quid in illis scriptum
est? recenze mihi breviter.

S Y M M A C H U S. Est hīc quidam civis,
homo fidei lubricæ, notus mihi à multis
annis. Is cùm nuper de egestate sua mihi
queritāretur, opemq; imploraret mēam:
dedi

cum: cum reperi
cum beneficio effi-
cias, doarum
urrellad perda,
lum amicis ami-
cū venit. Nam
m mū dēdū,
trahit: ut bōni
e recipere non
ponatur regen-
dundi, ut pro
m cogat ad sol-
tra me hic fer-
te consiliarius,
lam meam ad
dibō, & allo-
vir.
quid vis tibi?
, quas regi di-
reddi velim.
illis scriptum
quidam cī-
s mhi à multa
restate sua mi-
lorat: mea
dā

dedi illi argentum mutuō. Nunc cūm re-
peto, homo tergi versari incipit, ac lon-
giorem peti solutionis terminū, magno
qđem cū in commodo rei familiaris meæ.
Itaq; te oro, ut in hac re adjutor sis mihi.
HYBRIST: Quomodo? quid vis faciam tibi?
SYMMACHUS: Hasce literas ut regi des: quod
mihi reddatur, quod meum est.

HYBR: Quanta ergo debiti tui sumā est?

SYMMACHUS: Decem minarum.

HYB RISTES: Juvabo te quidem pro
viribus. Sed sc̄isne, quid opus sit mihi?

SYMMACHUS: Sciam, ubi mihi dixeris.

HYB R. Dimidia mina. Nam si summos
habes, exequar jus tuum. Aliā ratione non
licet. Proinde si vis tibi à me opem ferri,
cū argentata ad me accedito querimonia.

SYMMACHUS: Vide, avaritia quid faciat?
Quia nihil habeo, quod dem: negligitur
jus meum. Quid agam hīc miser? Pecunia
aliunde capienda vel fœnore est interim.
Age, minam cras dimidiā certō accipies.
Modò libellum hunc regi tradas, ut is me
suo adjuvet patrocinio.

HYBR: Fiet, modò argenti memineris.

SYMMACHUS: Dabitur: nullus dubita.

H a

Haud

Haud auspicatō, quantum video, pedem
huc tuli. Nam quæ hæc impudentia, quæ
injuria est? Ne illic quidem ubi Siciliæ Rex
sceptrum gerit, sine argento quempiam
adipisci poslè quod est jus publicum? Quid
ago? Nisi cras dimidiā afferam minam;
de cæteris in dubium venio miser. Sed
potius quām totum amittam; illud quod
postulat alicunde comparavero, & rapa-
ci illi milvio (quod nec bene vertat) tan-
quam offam objecero.

Actus II. Scena 5.

DIONYSIUS, DION.

N Unquam credidi, Dion, tantâ Plato-
nem excellere sapientiâ, quantam
re ipsa jam cognovi. Nam præclarè ad-
modum mihi de Republica gubernanda
visus est differere. Itaq; iis, quæ monuit
ac suasit, libenter obsequar. Cùm verò
inter alia præceperit, ut viros doctos in a-
amicitiam nostram recipiamus, & ex illo-
rum consiliis Rempublicâ moderemur:
non satis mecum constituere possum, u-
binam locorum illi faciles sint inventu?

Age